

திருவாவடுதுறை ஆத்தீன வெள்பிடு.

—
சிவமயம்.

— திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்ஞாழி

வரலாறு, தேவாரத் திருப்பதிகம் முதலியன
(குறிப்புக்காலத்தின்)

திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆத்தீனத்து
இப்பதாவது குருமகாசங்கிதானம்

முலை அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
விகிருதியான்டு துவணித்திங்கன் உட ஆம் சான்
மீபாட்டிற்கு ஏழுக்கருளியன் சினையாக வெளிவருவன்.

திருவாவடுதுறை ஆத்தீன முலை அம்பலவாண தேசிகாது
காச்சைப் புலவர் கல்லூரி விரிவரையாளர்
திரு. அடிகளாசியராம் தொகுக்கப்பெற்றன.

திருவாவடுதுறை ஆத்தீனம் திருவாவடுதுறை
தகுஞர் ஜில்லா.

பொருள்டக்கம்.

	<u>பக்கம்</u>
I திருவலஞ்சுழி வரலாறு	1
II திருஞான சம்பந்தர் தேவாரங்கள்	7
1 திருமுறை உ பதிகம் கநா	7
2 திருமுறை உ பதிகம் உசு	11
3 திருமுறை உ பதிகம் உகுசு	17
III திருநாவுக்கரசர் தேவாரங்கள்	21
1 திருமுறை இ பதிகம் கா	21
2 திருமுறை சூ பதிகம் உஅ	25
3 திருமுறை சூ பதிகம் உஅகு	26
4 திருமுறை சூ பதிகம் உஅன	27
IV திருமுறை கக	31
திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை	31
V பெரிய புராணம்	39
1 திருநாவுக்கரசு சவாமிகள் புராணம்	39
2 திருஞானசம்பந்த சவாமிகள் புராணம்	40
VI திருப்புகழ்	43
VII நீதி வெண்பா	46
VIII அபிதான சிந்தாமணி	47
IX சிவகேஷத்திர சிவநாமக் கலிவெண்பா	48

சிவமயம்.

திருச்சிந்தம்பவம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் துடி.

பண்ணடமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிக்தொழுகக் கிவகந்தம் பரங்கு நாறக்
தண்டவிரு தயகமல மூகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவலை மிகு கைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழுச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

குமரபு வாழ்ந்து.

கழிலரப பரம்பரையிற் கிவஞ்சான பேரதநெறி
கட்டும் வெண்ணை
பயில்வரய்மை மெய்கண்டரன் சந்ததிக்கோர்
மெய்ந்ஞான பானு வாகிக்
குழிலராரும் பொழிற்றிருவர வடுதறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சழிலாதி மரபுட்டமேரன் நிருமரபு சீழே
தழைக மாதோ.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீ
னத்து உயி ஆவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி ஞானச் செங்
கோல் செலுத்தம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசிக பரமாச்
சாரிய சுவாமிகள் மக்கள் இம்மை மறுமைச் செல்வங்
களைப் பெற்று இனிது வாழும் பொருட்டுச் செய்து வரும்
பல அருட் செயல்களையும் நம் நாடு நன்கறிந்ததே யாகும்.

இப்பொழுது நம் நாடு இருக்கும் நிலையை நோக்கித் தெய்வ வணர்ச்சியும் மக்கள் நல்வாழ் வுக் காய ஏனைய நல் வுணர்ச்சிகளும் பஸ்வகையானும் வளரவேண்டு மென்று திருவளங்கொண்டு, அது சிறைவேறுதற்கு, ஊர்தோறுஞ் சென்று பலதிறப்பட்ட மக்களோடு பயில வேண்டுவது விரும்பப்படுவ தொன்றெனக் கண்டு பல திருப்பதி களையும் வழிபடும் புண்டைய முறையைக் கையாளத் திருவள்ளங்கொண்டுள்ளார்கள்.

குருமகா சங்கதான மவர்கள் திருவள்ளப்படி வீகிருதி ஆண்டு ஆவணி 22 ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை திருவா வடுதுறையி னின்றும் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையுங் கண்டு வணங்கி, புரட்டாசி முதல் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை திருவாணைக்காவிற்கு எழுந்தருளத் திருவள்ளங்கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிக ளெள்ளாங் கண்டும் வணங்கியும் திருமடங்களைக் கண்காணித்தும் வரத் திருவள்ளங்கொண்டுள்ளார்கள். அந் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் பின்னர் வெளி வரும்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசங்கதானம் அவர்கள் வழியில் வழிபடும் திருப்பதிகளின் வரலாறுகளையும் அவற்றிற் குரிய திருப்பதிகங்களையும் எல்லோரும் அறியும் முறையில் அச்சிட்டு வழங்கவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டபடி இத் திருப்பதியைக் கண்டு வணங்கும் சினைவாக இங் நூல் வெளி வருகிறது. இவ்வரலாறுகளையும் திருப்பதிகங்கட்டகுக்குறிப் புகளையும் எழுதித் தொகுத்த கரங்தையிலுள்ள எங்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தொண்டும் மிகச் சுருங்கிய காலத் தில் அச்சிட்டேக் கொடுத்த கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரது ஒத்துழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன.

ஸ்ரீ மஸிவாய முந்தி திருமரபு வரம்க.

திருவல்லஞ்சூரி,
விதிகுதி, ஆவணி, உட.

ஓடுக்கம் சுப்புக்குட்டித் தம்பிரான்.

சிவமயம்.

திருச்சிந்தம்பலம்.

கீழ்ப்பு

வெள்ளை வாரணப்
பிள்ளை யார்பதம்
உள்ள ஞானமே
கொள்ள லாகுமே.

திருவலஞ்சழித் தல வரலாறு.

சோழ நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுவாமிமலை புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கே அரைக்கல் தொலை வில் காவிரித் தெங்கரையில் திருவலஞ்சழி என்னும் சிறந்ததலம் இருக்கிறது. இத்தலம் ஐந்து தேவாரப் பதிகங்களைப் பெற்ற தலங்களில் ஒன்றென்று திருப் பதிகக் கோவை என்னும் நூல் குறிக்கின்றது. திரு ஞான சம்பந்தர் தேவாரம் மூன்றும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் இரண்டும் ஆக ஐந்து தேவாரப் பதிகங்கள் இத்தலத்திற்குள்ளன. மேற்கண்ட சமய குரவரிருவரும் இத்தலத்திற் கெழுந்தருளி இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனை வணங்கிச் சென்றதாகப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

கடவுள் பெயர்

இங்குக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் கபர்த்தீசுரர் என்றும் இறைவிபெயர் பெரியநாயகி என்றும் சிவக்ஷேத்திர சிவநாமக் கவிவெண்பா என்னும் நூல் கூறுகின்றது. கபர்த்தம் என்பது சிவ பெருமானுடைய சடைக்குரிய பெயராகும். கபர்த்தம் என்னும் சடையையுடைய ஈசர் கபர்த்தீசுரர் ஆவார். சம்பந்தப் பெருமானும் வலஞ்சுழி இறைவனை ‘உரம் மன்னுஞ் சடையீர்’ என்று விளிப்பது இச்சடைப் பெயரினாற் போலும்.

ஏரண்டர் வரலாறு

இக்கோவிலில் ஏரண்டர் என்னும் முனிவர் படிவம் வைக்கப் பெற்று அதற்கு முதற்புசை நடந்து வருகிறது. அம் முனிவர் சிவநேயச் செல்வராய் இத்தலத்தில் தவஞ்செய்து வந்த காலத்தில், காவிரியாறு இத்தலத்திற்கு அண்மையில் பூமிக்குட் சுழித்திழிந்து பாதலம் பாய்ந்தது. அதனைக் கண்ட சோழ அரசரென்றால் துன்பமடைந்து ஏரண்ட மாழுனிவர்க்குச் சொல்ல, அவர் ‘அந்தச் சுழியில் ஓர் அரசனுடைய முடித் தலையை அல்லது ஒரு தவசியை நுடைய சடைத் தலையைக் கொடுத்தால் ஆறு உள்ளே சுழித்திரங்காமல் மேலே பாய்ந்தோடும்’ என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட சோழன் ஆறுபெருகி உலகம் நன்மையடையவேண்டும் என்று கருதித் தானே அச்சுழியில் விழுந்து இறந்தான்.

இதனைக் கண்ட அம்முனிவர் நம்முடைய சொல்லி அல் அல்லவா அரசன் இறந்தான் என்று வருந்தித் தாழும்

அச்சுழியில் விழுந்து இறந்தார். காவிரியும் பாதலத்தில் சுழித்திழியாமல் மேலே பாய்ந் தோடிற்று என்று ஒரு பழங்கதை கூறப்படுகிறது.

விநாயகர் வாலாறு

இத் தலத்திலுள்ள விநாயகப்பெருமான் மிகப் பெருமை வாய்ந்தவர். இவருக்கு வெள்ளை வாரணர் அல்லது சுவேத விநாயகர் என்று பெயர். முற்காலத்தில் தேவர்கள் அமீர்த்தத்தைப் பெறும் பொருட்டுப் பாற்கடலைக் கடையச் சென்றனர். அவர்கள் அச்செயலை விநாயகரை வணங்காமல் தொடங்கிவிட்டனர். அதனால் அவர்களுக்கு அமீர்த்தத்திற்குப்பதில் நஞ்சுகிடைத்தது. இதை உணர்ந்த தேவர்கள் பாற்கடல் மணலால் விநாயகவுருவம் செய்து வழிபட்டனர். இந்திரன் அந்த உருவத்தை எடுத்து வந்து திருவலஞ்சுழியில் வைத்து வழிபட்டான். பின்னர் எடுத்துச் செல்லாமென்று கருதி வழிபட்ட இடத்திலேயே அவ்வருவத்தை வைத்துவிட்டு அவன் தெய்வ லோகம் சென்றான். பின்னர் வந்து அவ் விநாயக வுருவத்தை எடுக்க முயன்றபோது அவனுல் எடுக்கமுடிய வில்லை. அப்பொழுது விநாயகர் “தாம் திருவலஞ்சுழி யிலேயே தங்கியிருக்க விரும்புவதாகவும்; யாண்டுக்கு ஒரு முறை ஆவணித் திங்கள் வளர்ப்பிறைச் சதுர்த்தியில் வந்து வழிபட்டால் உனக்கு வேண்டிய எல்லாப் பேறுகளையும் அளிக்கிறோம்” என்று கூறினார். அதனால், இந்திரன் மேற்படிக்காலத்தில் அரைபியாய் விநாயகரை வணங்கிச் செல்வதாக மக்கள் கூறுகின்றனர். ஆகையால் ஆவணித் திங்களில் வரும் அவ் விநாயக சதுர்த்தியில் விநாயகருக்கு அங்கே விழாக் கொண்டாடப் பெறுகிறது. மேலும்

திருமாலும் மார்கழித் திங்கள் வளர்பிறைச் சஷ்டியில் விநாயகரைப் பூசித்துச் செல்வதாக வரலாறுண்டு. இந்தத் தலத்தில் விநாயகருக்குச் செய்யப்பட்ட உலோக வடிவமும், வேணி, கமலீ என்ற இரண்டு சத்திகளின் உலோக வடிவங்களும் மிக அழகாய் விளங்குகின்றன. இவை திருவிழாக்காலத்தில் வெளிவரும்.

கோயில்

திருவலஞ்சூழிக் கோயில் சிற்ப வேலைக்குப் பேர் போனது. சிறந்த சிற்பவேலை அமைந்த மண்டபம் இக்கோயிலை அலங்கரிக்கின்றது. ஒன்பத்தி உயரமும் ஏழு அடி அகலமும் உள்ளதாய்ப் பல துளைகளையடைய பலகணி யொன்று ஒரே கல்வில் செய்யப் பெற்று நமக் கெல்லாம் வியப்பையூட்டி விளங்குகின்றது. மண்டபத் தின் கொடுங்கைகள் இரண்டு வில்வளைவாய் இயற்றப் பட்டிருக்கின்றன.

கல்வெட்டுகள்.

இக் கோயிலில் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் ரீருக்கின்றன. அவற்றைப்பெற்று நன்கு ஆராய்ந்து தனிப் புத்தக மாக வெளியிட்டுதவல் அறிஞர் கடமையாகும். அவற்றுள் முதலாம் இராசராசனுடைய கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. அக் கல்வெட்டுகள் அவ்வரசனுக்குச் சிவபாத சேகரன் என்னும் பெயரிருப்பதாகவும், அவனுடைய மனைவியாகிய தந்தி சத்தி விடங்கியாரும், மகளாகிய குந்தவ்வையும் மாதேவடிகளும் அக்கோயிலுக்கு அணிகள் கொடுத்ததாகவும் அறிவிக்கின்றன. மாதேவடிகளை அக்கல்வெட்டு நடுவிற் பெண் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

நூல்கள்

திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாடிய பதி கங்களும் பதினேராங் திருமுறையில் நக்கிர தேவர் இயற்றியதாகவுள்ள திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை என்னும் பிரபந்தமும், பெரிய புராணத்திற் பல பாட்டுகளும், அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் இரண்டு சந்தப் பாட்டுகளும், நீதிவெண்பாவில் ஒரு பாட்டும் சிவகேஷத்திர சிவநாமக்கலி வெண்பாவில் கூக் ஆம் கண்ணியும் இத் தலத்தைக் குறிப்பனவாகும். அன்றியே இத்தலத்திற்கு ஒரு தலபுராணமும் உண்டு அது இதுபோழ்து எனக்குக் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ‘திருவலஞ்சுழி கோயில் வரலாறு’ என்ற பெயருடன் தமிழ் உரைநடையில் சமபக்கங்களுடையதாய் மேற்படிக் கோயில் வரலாற்றை உணர்த்தி, சென்னை அரசாங்கக் கீழ்நாட்டுக்கலை நூல் ஸ்லீயத்தில் உள்ள என்னும் எண்ணைப்பெற்று ஒரு சுவடியிருக்கின்றது.

அறிஞர் சிவப்பிரகாசர்

விருத்தாசலத்தைச் சார்ந்த திருமணிமுத்தாநதிக்கு வடக்கேயுள்ள கானூரிலிருந்த பரிபூரணர் என்பவர் வேதாந்த விஷயமாய்ப் பரிபூரணசித்தி என்றாரு நூல் செய்துள்ளார். அந்நாலிலுள்ள

‘ மருக்கமழ் பொழில்குழ் மன்னுகோ வத்த
மாங்கர் மேவுமா தவளை
யிருக்குஙன் முடிமே விருக்குமா தவளை
யிரும்பிறப் புணர்ந்துவங் தடைந்தோர்

கருக்குழி யனுகா வண்மவர் பொருளும்
 காயமு மாவியுங் கவர்ந்து
 திருக்கிணை யொழித்தான் திருவலசஞ்சியிற்
 சிவப்பிர காசனைப் பணிவாம் ’

என்னும் குருபரம்பரை உணர்த்துஞ் செய்யுளால் திருவலஞ்சசழியில் சிவப்பிரகாசர் என்ற ஆசிரியரோருவர் எழுந்தருள் யிருந்தாரென்று அறிகிறோம்.

முடிப்புரை

இத்தலத்தைப்பற்றி அறிய வேண்டியவை இன்னும் மிகுதியாக இருக்கும். சுருங்கிய காலத்தில் இவ்வளவே எழுதமுடிந்தது. அக்காலத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமி கள் முதலான சமய குரவர் தலங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச் சேவித்துச் சைவ சமயத்தைப் பரப்பினாற் போல இது போழ்து திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தர்களாகிய நம்மகா சந்திதானம் தலங்கள் தோறும் எழுந்தருளுவதே இவ் வரலாறு எழுதுவதற்குக் காரணமாயிற்று. அவர்கள் இவ்வாறு என்றும் சமய பரிபாலனம் செய்து வாழும்படித் திருவருளை வணக்குகின்றேன்.

என்னை யேதும் றிந்தில் னெப்பிரான்
 தன்னை நானுமுன் நேது மறிந்திலேன்
 என்னைத் தன்னடி யானென் றறிதலும்
 தன்னை நானும் பிரானென் றறிந்தெனே.

திருச்சிந்தம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

திருமுறை உ

பதிகம் கடுஅ

திருவலஞ்சுழி.

வி னு வு ரை ர

ப ள் : இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டெ லாமல ரவ்விரை நாறுதண் டேன்விம்மி
வண்டெ லாஙசை யாலிசை பாடும் வலஞ்சுழித்
தொண்டெ லாம்பர வுஞ்சுடர் போலொளி யீர்சொலீர்
பண்டெ லாம்பலி தேர்ந்தொலி பாடல் பயின்றதே —க

(மலர்) தேனை விம்முவித்து விண்டு மலர, வண்டெலாம் இசை
பாடும் வலஞ்சுழியில் ஏழுந்தகுளியுன் ளி ழியர், பண்டு பலி தேர்ந்து
பாடல் பயின்றது (என் என்று) சொலீர் என்ற கட்டுக, விண்டு—
இதழ் விரிந்து, விரை—உறுமணம், தொண்டு—தொண்டர்.

பாரல் வெண்குரு கும்பகு வாயன நாரையும்
வாரல் வெண்டிரை வாயிரை தேரும் வலஞ்சுழி
மூரல் வெண்முறு வண்ணகு மொய்யொளி யீர்சொலீர்
ஊரல் வெண்டலை கொண்டுல கொக்கவு முன்றதே —ஏ

குகும் காரையும் திகைவாம் இகைதேரும் வலஞ்சுழியில் ஏழு
ந்தகுளியுன் ளி ழியர், வெண்டலை கொண்டு உலகொக்க உழன்றது
(என் என்று) சொலீர், வாரல்-வருகின்ற அன்வது கொடிய,
மூரல்-புஞ்சிரிப்பு, வாரல்-பசுமை.

கிண்ண வண்ணமல ருங்கிளர் தாமரைத் தாதளாய்
வண்ண நுண்மணன் மேலனம் வைகும் வலஞ்சுழிச்
சுண்ண வெண்பொடிக் கொண்டுமெய் பூசவ லீர்சொலீர்
விண்ண வர்தொழ வெண்டலை யிற்பலி கொண்டதே —ஈ

கிண்ணத்தைப் போல மலரும் தாமரைப் பூவின் தாதில் படிந்து,
மணல் மேல் அன்னம் வைகும் வலஞ்சுழியில் எழுங்தருளியுன் வல்ல
வரே, விண்ணவர் தொழ வெண்டலையிற் பலி கொண்டது (என்
என்று) சொலீர்.

கோடெ லாங்கை யக்குவ ணோயமல ருங்குழி
மாடெ லாமலி நீர்மண நாறும வலஞ்சுழிச்
கேடெ லாமுடை யீர்சிறு மான்மறி யீர்சொலீர்
நாடெ லாமறி யத்தலை யின்னர வேற்றதே —ஈ

கோடெலாரும் சிறையக் குவளையானது மலருங் குழிகளைல்லாம்
கிறைங்த கீர் (பூ மணம்) வீசும் வலஞ்சுழியில் எழுங்தருளியுன் வலஞ்சுழியில்
கேடெலாம் உடையீரே, மான்மறியீரே, காடெலாம் அறியத் தலையில்
அறாவ ஏற்றது (என் என்று) சொலீர்.

கோடு-க்கார. செடு-வன்மை அல்லது பெருகம.

கொல்லை வென்றபுனத் திறகுரு மாமணி கொண்டுபோய்
வல்லை நுண்மணன் மேலனம் வைகும் வலஞ்சுழி
மூல்லை வெண்முறு வன்னகை யாளோளி யீர்சொலீர்
சில்லை வெண்டலை யிற்பலி கொண்டுமல் செல்வுமே —ஈ.

புனத்தின் குருமாமணியைக் கொண்டுபோய் மணன் மேல் அன்னம் வைகும் வலஞ்சுழியில், ஒளியீர், வெண்டலையிற் பலிகொண்டுமல் செல்வம் (என் என்று) சொலீர்.

சில்லை-இழியிவு. கையாளோடு கூடிய ஒளியீர் என்று கட்டுக.

பூச நீர்பொழி யும்புனற் பொன்னியிற் பன்மலர்
வாச நீர்க்குடை வாரிடர் தீர்க்குமா வலஞ்சுழித்
தேச நீர்திரு நீர்சிறு மான்மறி யீர்சொலீர்
ஏச வெண்டலை யிற்பலி கொள்வதி லாமையே —ஈ.

பொன்னியினது பலமலர் வரசீரானது குடைவாரிடர் தீர்க்கும்
வலஞ்சுழியில் மான்மறியீர், வெண்டலையிற் பலிகொள்வதாகிய இலாகமை (உமக்கு விளைந்தது என் என்று) சொலீர்.

பூசகீர்-பூசிக்கத்தக்கீர். தேசகீர்-ஒளித்தன்மை. திருக்கீர்-தெப்புத்
தன்மை. ॥

கந்த மாமலர்ச் சந்தோடு காரகி லுந்தழீஇ
வந்த நீர்குடை வாரிடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி
அந்த நீர்முத னீர்நடு வாமடி கேள்சொலீர்
பந்த நீர்கரு தாதுல கிற்பவி கொள்வதே

—ஏ

மலர் சுக்து அமில் முதலிவன தழீஇவக்த (காவிரி) ஸீர் குடை
வாரிடர் நீர்க்கும் வலஞ்சுழியில் அடிகேள், பந்தத்தின் தன்மையைக்
கருதாமல் (பற்றற்ற) உலகிற் பவிகொள்வது (என் என்ற) சொலீர்.

அந்தநீர்-முதவாம் தன்மை முதல்நீர்-முதவாங் தன்மை 'அந்தநீர்-
முதநீர் எடுவா மடிகேள்' எங்கும் கருத்து, 'முக்கிய முதனடுவிறுதியு
மானுய்' என்று திருவாசகத்திலும் வந்துள்ளது.

தேனுற் றநறு மாமலர்ச் சோலையில் வண்டினம்
வானுற் றநசை யாலிசை பாடும் வலஞ்சுழிக்
கானுற் றகளிற் றின்னுரி போர்க்கவல லீர்சொலீர்
ஹானுற் றதலீ கொண்டுல கொக்கவு முன்றதே

—ஏ

சோலையில் வண்டினம் இசைபாடும் வலஞ்சுழியில் (எழுந்தருளி
யுன்) களிற்றுரி போர்க்கவல்லீர், (பவியேற்கத்) தலை கொண்டு உல
கொக்க உழுந்றது (என் என்ற) சொலீர்.

தீர்த்த நீர்வங் திழிபுனற் பொன்னியிற் பன்மலர்
வார்த்த நீர்குடை வாரிடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி
ஆர்த்து வந்த வரக்கணை யன்றடர்த் தீர்சொலீர்
தீர்த்த வெண்டலை யிற்பவி கொள்வதுஞ் சீர்மையே

—க

பெரன்னியின் பன்மலர் ஒழுகிய ஸீர் குடைவார் இடர் தீர்க்கும்
வலஞ்சுழியில் (எழுந்தருளியுன்) அரக்கலை அடர்த்தவரே, வெண்
டலையிற் பவிகொள்வதாகிய உம் சீர்மை (என் என்ற) சொலீர்.

தீர்த்தம்-தூய்மை, வார்த்த-ஒழுகிய, வார்த்த என்பது வார்த்த-
ன்குயது, அரக்கன்-இராவணன்.

உரம னுஞ்சடை யீர்விடை யீரும தின்னருள்
வரம னுமபெற லாவது மெந்தை வலஞ்சுழிப்
பிரம னுந்திரு மாலு மளப்பரி யீர்சொலீர்
சிரமெ னுங்கல னிற்முலி வேண்டிய செல்வமே

—இ

உம் மன்னும் சடையீர், விடையீர், உமது இன்னருள் வர,
உல்லமதுவும் பெறவாகின்ற இடமும் எம் தந்தையாகிய (நீர் எழுந்தருளி
யிருக்கும்) வலஞ்சுழியல்லவர் ! அவ்வலஞ்சுழியில் எழுந்தருளியிருக்கும்
அனப்பரியீர், சிரமெனும் கவனிற் பலிவேண்டிய செல்வம் (என்
உங்ரு) சொலீர்.

வீடு ஞானமும் வேண்டுதி ரேவ்விர தங்களால்
வாடி ஞானமென் னுவது மெந்தை வலஞ்சுழி
நாடி ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் கொண்டிசை
பாடு ஞானம்வல் லாரடி சேர்வது ஞானமே

—கக

(உவகத்தவர்களே) ஞானமும் வீடும் வேண்டுதிரேல் விரதங்க
ால் வாடி அவ்விரதங்களை யுனரும் ஞானத்தைப் பெற்று என்னுவது?
எங்கை வலஞ்சுழியை காடி ஞானசம்பந்தன சொன்ன செந்தமிழ்
கொண்டு பாடும் இதைஞானம்வல்லார் அடிகையச் சேர்வதே ஞான
மாரும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூலம்

பதிகம் உசை
பன் : கட்டராகம்.

திருவள்ளும்.

திருச்சிந்தன்மூலம்.

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
யிருங்கடல் வையத்து
முன்னீடுபுரி நல்விளைப் பயனிடை
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி
வாண்ணை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே.

—க

நெஞ்சமே, காவிரிகுழ் திருவலஞ்சுழி வாண்ணை வாயாரப் பன்னி
ஆறித்து ஏத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனால், (இச்சிறந்த பேற்றைப்
பெறுவதற்கு) முன்னம் கீ புரிந்த நல்விளைப் பயனிடை ஏதலிதமான
(சிறந்த) புண்ணியம் செய்தனை?

முழுமணி-ஆற்கேட்டத்தினால் தேங்கு வடிவு குறைவாத மணி.
வாழ்கள் என்பது வாணன் என்று மகுவியது.

விண்டொ மின்தன நம்முடை வல்விளை
விரிகடல் வரு நஞ்சம்
உண்டி றைஞ்சுவா எவர்த்தமைத் தாங்கிய
விறைவனை யுலகத்தில்
வண்டு வாழ்க்குழன் மங்கையொர் பங்களை
வலஞ்சுழி யிடமாகக்
கொண்ட நாதன்மெய்த் தொழில்புரி தொண்டரோ
தினிதிருங் தமையாலே.

—ங

கடல்வரு நஞ்சம் உண்டு வானவரைத் தாங்கிய இறைவனும்
மங்கையொர் பங்களும் ஆகிய வலஞ்சுழி இடமாகக் கொண்ட காத
அது மெய்ததொழில் புரி தொண்டரோடு சாம் இனிதிருங்தமையான்
நம்முடைய வல்விளைளைல்லாம் விண்டு ஓழிக்கன.

விண்டல் - வேறுபடல். மெய்ததொழில் - உண்மையாகிய சிவ
ங்கங்கர்ப்பம்.

திருந்த லார்புரங் தீயெழுச் செறுவன
 விறவின்க ணாடியாரைப்
 பரிந்து காப்பன பத்தியில் வருவன
 மத்தமாம் பிணிநோய்க்கு
 மருந்து மாவன மந்திர மாவன
 வலஞ்சுழி யிடமாக
 இருந்த நாயக னிமையவ ரேத்திய
 விணையாடித் தலந்தானே.

—ஈ

வலஞ்சுழி இடமாக இருந்த நாயகனுது இமையவர் ஏத்திய தினை
 யடித்தவங்கன், புர்தீயெழுச் செறுவன்; அஷ்யாரைக் காப்பன்; (அழியார்க்குப்) பத்தியில் வருவன்; பிணிக்கும் நோய்க்கு மருங்துமாவன்;
 மக்திரமும் ஆவன.

கறைகொள் கண்டத்தர் காய்க்கிர் நிறத்தின
 ரறத்திற முனிவர்க்கன்
 நிறைவ ராவிடை நீழவி விருந்துகங்
 தினிதருள் பெருமானார்
 மறைக ளோதுவர் வருபுனல் வலஞ்சுழி
 யிடமகிழ்ந் தருங்கானத்
 கறைக மூலசிலம் பார்க்கங்கின் ரூடிய
 வற்புத மறியோமே.

—ஈ

கறைக்கண்டத்தர் கதிர் நிறத்தினர் அன்று முனிவர்க்கு அறந்
 திறத்தை ஆவிடை நீழவில் தங்கியவராய் இருந்து உகங்து இனிதருள்
 செய்த பெருமானானிய அவர், மறைகளை ஒதுவாராய் வலஞ்சுழியை
 இடமாக மகிழ்ந்து கானத்திலே சிலம்பார்க்க நின்றூடிய அந்புதம் யாம்
 அறியோய்.

இறைவர்-தங்கியவர். இறை-தங்குதல்.

மண்ணர் நீரர்வின் காற்றின ராற்றலா
 மெரியுகு வொருபாகம்
 பேண்ண ராணைத் தெரிவரும் வடிவீனர்
 பெருங்கடற் பவளம்போல்
 வண்ண ராகிலும் வலஞ்சுழி பிரிகிலார்
 பரிபவர் மனம்புக்க
 வண்ண ராகிலு மெனைப்பல வியம்புவ
 ரினையடி தொழுவாரே.

—இ

வலஞ்சுழி பிரிகிலாராயிய (இறைவர் புத்தே) கடற்பளம்
 போன்ற வண்ணராகிலும், (அகத்தே) பரிபவர் மனம்புக்க எண்ணரா
 கிலும் இளையாடி தொழுவாராயிய (தோண்டர் அவரை) மண்ணர், நீர்,
 விண்ணர், காற்றினர், ஆற்றலர் ஏரியுகுவர், ஒரு பாகம் பெண்ணர்,
 ஒரு பாகம் ஆணைக்கறித் தெரிவரும் வடிவினர் (என்ற) வணைப்பல
 வியம்புவர்.

விண்ணர், எரியர் என்பதில் அர் விகுதி தொக்கது. பரிபவர்-
 இங்குவர்.

இருவ ராதுவ மிப்பதை யரியதோர்
 மேனியர் மடமாதர்
 இருவ ராதரிப் பார்பல பூதமும்
 பேய்களு மடையாளம்
 அருவ ராததோர் வெண்டலை கைப்பிடித்
 தகங்தொறும் பலிக்கென்று
 வருவ ரேலவர் வலஞ்சுழி யடிகளே
 வரிவளை கவர்ந்தாரே.

—க

உவமானமில்லாத மேனியர், மாதர் இருவரான் ஆதரிக்கப் பெற்
 றவர். பூதமும் பேய்களும் அடையாளம் (கண்டு) அருவராத வெண்டலை
 கைப்பிடித்து அகங்தொறும் பலிக்கென்று உருவரேல் அவர் வலஞ்சுழி
 யடிகளே; அவரே என் வரிவளை கவர்ந்தார். இது தலைவி கற்று.

மாதர் இருவர்-கங்கையும் உமாதேவியராகும்.

குன்றி யூர்குட முக்கிடம் வலம்புரங்
 குலவிய நெய்த்தானம்
 என்றிவ் ஓர்களி லோமென்று மியம்புவ
 ரிமையவர் பணிகேட்பார்
 அன்றி யூர்தமக் குள்ளன வறிகிலோம்
 வலஞ்சுழி யரஞ்சர்பால்
 சென்ற ஓர்தனிற் றலீப்பட லாமென்று
 சேயிமை தளர்வாமே.

—எ

வலஞ்சுழி அரனார், குன்றியூரும் குடமுக்கும், வலம் புராம், தெய்த
 தாயமும் குகிய இவ்யூர்களில் இல்லை யுடையோம் என்றும் இயம்புவர்;
 அவருடைய பணியை இயைவரும் கேட்பார். அன்றியும் அவர் தமக்
 குள்ளனவர்கிய ஊர்கள் இன்னும் எவை என்றும் அறிகிலோம், சென்ற
 ஓர்தனில் அவர்பால் தலீப்படலாமென்று சேயிழையாகிய யாம் தளர்
 வாம்.

தலீப்படல்-ஈடுதல்.

குயிலி னேர்மொழிக் கொடியிடை வெருவுறக்
 குலவரைப் பரப்பாய
 கயிலை யைப்பிடித் தெடுத்தவன் கதிர்முடி
 தோளிரு பதுமுன்றி
 மயிலி னேரன சாயலோ டமர்ந்தவன்
 வலஞ்சுழி யெம்மானிப்
 பயில வல்லவர் பரகதி காண்பவ
 ரல்லவர் காணுரே.

—அ

கொடியிடையம்மையார் வெருவுறக் கயிலையைப் பிடித் தெடுத்தவ
 குகிய இராவணன் முடியும் தோளிருபதும் ஊன்றி, மயிலை யொத்த
 தொயலைப் பெற்றிருக்கும் அவ்வம்மையாருடன் அமர்ந்தவனுகிய வலஞ்சு
 சுழி எம்மானிப் பயில வல்லவர் பரகதி காண்பவராவார். அல்லவர்
 கானுர்.

பரகதி-கீடு.

அழவ தோம்பிய வலர்மிசை யண்ணலு
மரவீணாத் துயின்ரூஞும்
கழலுஞ் சென்னியுங் காண்பரி தாயவர்
மாண்பமர் தடக்கையில்
மழலை வீணையர் மகிழ்திரு வலஞ்சுழி
வலங்கொடு பாதத்தால்
சழலு மாந்தர்க் டொல்வினை யதனெடு
துன்பங்கள் களைவாரே.

—५

அவர்மிசை யண்ணலாகிய பிரமதும், அரவீணாத் துயின்ரூஞுபெ
திருமாலும் கழலும் சென்னியும் காண்பரிதாயவர், கைபில் வீணைய
ராசிய (இறைவன்) மகிழ்தெருஞ் திருவலஞ்சுழியை வலங்கொடு பாதத்
தால் சழலும் மாந்தர்கள் தொல்வினை யதனெடு துன்பங்கள் களை
வாரே. அவர்மிசை யண்ணல் சென்னியும், அரவீண துயின்ரூஞ்
கழலும் காண்பரிதாயவர் என்ற ஏதிர் சிரல் விரையாகப் போருஞ்
கொஞ்க.

சழலுதல்-வலம் வருதல். தொல்வினை-சஞ்சிதம்.

அறிவி லாதவன் சமணர்கள் சாக்கியர்
தவம்புரிந் தவஞ்செய்வார்
நெறிய லாதன கூறுவர் மற்றவை
தேறன்மின் மாருநீர்
மறியு லாந்திரைக் காவிரி வலஞ்சுழி
மருவிய பெருமாணைப்
பிறிவி லாதவர் பெறுகதி பேசிடி
லளவறுப் பொண்ணுதே.

—६

சமணர்களும், சாக்கியர்களும் தவம்புரிச்து அவம் செம்வர்;
நெறியலாதன கூறுவர் அகை தேறன்மின். காவிரி வலஞ்சுழி மருவிய
பெருமாணைப் பிறிவிலாதவர் (ஆகிய பெரியார்) பெறுகதியைப் பேசிடன்
தூவறங்க ஒன்றுது (ஆகியின் அதனைக் கொண்டுமின்).

பிறிவிலாதவர் என்பது எதுகை சேர்க்கித் திரிச்தது.

மாதோர் கூறனை வலஞ்சுசழி மருவிய
 மருங்தினை வயற்காழி
 நாதன் வேதியன் ஞானசம் பந்தன்வாய்
 நவிற்றிய தமிழ்மாலை
 ஆத ரித்திசை கற்றுவல் லார்சோலக்
 கேட்டுக்கூட தவர்தம கூம்
 வாதி யாவீனை மறுமைக்கு மிமைக்கும்
 வருத்தமவந்தடையாவே.

மாதோர் கூறனை வலஞ்சுசழி மருவிய மருங்தினை ஞானசம்பாதன் வாய் வலிற்றிய தமிழ் மாலையை ஆதரித்து, இசை கற்று, வல்லார் சோலக்கேட்டு உகந்தவரை வீனை வாதியா; இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வருத்தம் வாட்டுத்தடையா,

திருச்சிந்றம்பலம்.

நிருமுறை ஈ

பதிகம் கூகூ

பன் ; பழம்பஞ்சாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பள்ளம தாய படர்ச்சடமேற் பயிலுங் திரைக்கங்கை
வெள்ளம தார விருமபிச்னற விகிதன் விடையேறும்
வள்ளல் வலஞ்சுழி வாணனென்று மருவி சினைந்தேத்தி
உள்ள முருக வுணருமினக ஞானோ யடையாவே —க

கங்கை வென்றமகத ஆர விரும்பி சின்ற விகிதன், விடையேறும்
வள்ளல், வலஞ்சுழி வாணன் என்று மருவி, சினைந்து, ஏத்தி, உன்னம்
உருக (நீலிர்) உணருமின்கன். (உங்களிடப்) நோய் அடையா.

விகிதன்-வேறுபட்டன். உறுமோய்-மிகுதியான துப்பங்கள்.

தாரணி வெள்ளை மதியஞ்சுடிக் கமழ்புன் சடைதன்மேல்
தாரணி கொன்றையுங் தண்ணெருக்குந தழைய நுழைவித்து
வாரணி கொங்கைந லாடஞேடும் வலஞ்சுழி மேவியவர்
ஊரணி பெய்பலி கொண்டுகந்த வுவகை யறியோமே —உ

சடைமேல் மதியம் குடிக் கொன்றையும் ஏருக்கும் தழைய நழை
வித்து, கொங்கை எல்லாராஜிய உமரதேவ்யராசேரமும் வலஞ்சுழியை
மேவியவர், சூர் பெப்பின்ற அணிபலியைக் கொண்டு உச்சத் துவகையை
யாம் அறியோம்.

கார்த்திகைங்கந்தை துவிசித்த, புஞ்சடை-மிகமெல்லிய
மபிரால் ஆசிய சமை.

பொன்னிய ஒங்கிரு மேனிதன்மேற் புரிநூல் பொலிவித்து மின்னிய ஒங்கடை தாழவேழ வுரிபோர்த் தரவாட மன்னிய மாமறை யோர்கள் போற்றுர் வலஞ்சுழி வாணர்தம் மேல் உன்னிய சிந்தையி ஸீங்ககில்லார்க் குயர்வாம் இனிபோமே-ந

திருமேனிமேல் புரிநூல் பொலிவித்து, சடைதாடு, வேழவரி போற்று, அரவாட, மழையோர்கள் போற்றுப்படி (விளக்கும்) வலஞ்சுழி வாணர்மேல் உன்னிய சிந்தையினின் றும் ஸீங்கவில்லார்க்கு (கீங்கா தார்க்கு) உயர்வாம் பினிகளெல்லாம் போகும்.

வேழவரி-மானைத்தோல், உன்னிய-நிழாத்த. உயர்வாம்பினி-தொழுநோய் முதலிய பெருநோய்கள் அல்லது பிறவிப்பினியுமாம்.

விடையொரு பாலொரு பால்விரும்பு மெல்லியல் புலகியதோர் சடையொரு பாலொரு பாலிடங்கொ டாழ்குழல் போற் றிசைப்ப நடையொரு பாலொரு பால்சிலப்பு நானும் வலஞ்சுழிசேர் அடையொரு பாலடை யாதசெய்யுஞ் செய்கை யறியோமே

விடை ஒருபாலும், மெல்லியல் விரும்பி ஒருபால் புல்கிக்கிடக்கும் சடை ஒருபாலும், இடங்கொள் தாழ்குழல் ஒருபாலும் (அன்பக்கள்) போற்றி இசைக்க (நடக்கும்) நடை ஒருபாலும் சிலம்பு ஒரு பாலும் ஆகி, நானும் வலஞ்சுழி செர்த்துள்ள தடையப்பட்ட ஒருபாலாயுள்ளவைனை அடைபாத செய்யும் செய்வைக்கையை யாம் அறியோம் என்ற கூட்டுக.

அடையொருபால்-அடையத்தக்க ஒருபால். அது வீடு. அல்லது கள்ள என்ற கறுதும் ஒன்று.

கையம் ரும்மழு நாகமவீணை கலைமான் மறியேந்தி மெய்யம் ரும்பொடிப் பூசிவீசுங் குழையார் தருதோடும் பையம் ரும்மர வாடவாடும் படர்ச்சடை யார்க்கிடமாம் கையம் ரும்பொழில் குழுமவேலி வலஞ்சுழி மாங்கரே

—ஞ

மழுங், நாகரும், வீணையும், மாங்மறியும், ஏந்திப் பொடிப்புச் சீகங்குழையும் ஆத்தருதோடும் அரவும் ஆடுப்படி ஆடும் படர்ச்சடை யார்க்கு வலஞ்சுழிமாகக் கூடுமாம். இறைவன் பெண்பாதியராகக் கால் குழையுடன் தூங்குக் காரினார்.

தண்டொடு குலங் தழையவேந்தித் தைய லொருபாகம் கண்டிடு பெய்யவி பேணிநானூர் கரியி னுரிதோலர் வண்டிடு மொய்பொழில் சூழ்ந்தமாட வலஞ்சுழி மன்னியவர் தொண்டொடு கூடித் துகுதநதுங்ற தொடர்பைத் தொடர் வோமே—கூ

ஒருபாகமாகிய தையலார் தண்டும் குலமும் ஏந்திய (பிட்சாடன் கேலத்தைக்) கண்டு இடுகின்றபெய்ப்பியைப் (பெரிதும்) பேணி, அதற்கு சானூர், கரியின் உரிதோலார் வலஞ்சுழி மன்னியவர் (ஆகிய இறைவர்தம்) தொடர்பை (யாம்) தொடர்வோம்.

தொண்டு-இறைவர்க்காம்பணி. தொடர்பு-பந்தி. துங்தங்து-படிக்கு.

கல்லிய லூம்மலீ யங்கை நீங்க வளைத்து வளையாதார் சொல்லிய லூம்மதின் மூன்றுஞ்செற்ற சுடரா ஸ்டர்நீங்க மல்லிய லூநதிர டோளொமாதி வலஞ்சுழி மாநகரே புல்கிய வேந்தனைப் புல்கியேத்தி பிருப்பவர் புண்ணியரே —எ

மலையை வளைத்து, வளையாதாருடைய மதில் மூன்றும் செற்ற டட்டாலும். எம் ஆதியும் வலஞ்சுழிமாநகரே புல்கியவேந்தனும் (ஆகிய இறைவளைப் புல்கி ஏத்தியிருப்பார் புண்ணியர்.

மலை-மேருமலை. வளையாதார்-வணங்காராயிய திரிபுராதியர். மல்-வளிவு. புல்கிய-பொருந்திய.

வெஞ்சின வாளர்க்கன் வரையை விறலா வெடுத்தான்ரேள் அஞ்சுமோ ராறிரு நான்குமொன் ருமட்டர்த்தா ரழகாய நஞ்சிருள் கண்டத்து நாதரென்று நனுஞு மிடம்போலும் மஞ்சல வுடபொழில் வண்டுகெண்டும வலஞ்சுழி மாநகரே-அ

ஏரையை விறலால் எதித்தானுகிய அரக்கன் தோண்களாகிய அஞ்சும் ஆறும் திருநான்கு : (வட்டும்) ஒன்றும் என்ற கறும் திருப் பைத்தும் அடர்த்தவரும், நஞ்சிருள் கண்டத்து சாதரும் ஆகிய இறைவர் என்றும் நனுஞும் திடம் வலஞ்சுழி மாநகர் போலும்.

விறல்-வெற்றி அல்லது வலி. மஞ்ச-மேகம். கெண்டும்-கிண்டும்

ஏடிய னன்முகன் சீர்நெடுமா வெனாளின் றவர்கானூர்
கூடிய கூரெரி யாப்சிமிர்ந்த குழக ருலகேத்த
வாடிய வெண்டலை கையிலேந்தி வலஞ்சுழி மேயவெப்மான்
பாடிய நான்மறை யாளர்செய்யுஞ் சரிதை பலபலவே —க

ஏன்முகன் நெடுமாவெண சின்றவர் கானூர் (கரணப் பெருதவர்),
வரியாய் சிமிர்ந்த குழகர், உலகேத்த வெண்டலை கையிலேந்தி வலஞ்சு
ழி மேய எம்மான், நான் மறையான் (ஆசிய திறைவர்), செய்யும்
சரிதை பலப்பல.

ஏடு-தாமரை இதழ். கார்வரி-மிகுதியான நெருப்பு. குழகர்-அழகர்.
சரிதை-திருவிளையாட்டு.

குண்டரும் புத்தருங் கூறையின்றிக் குழுவா ரூரைத்துத்
தொண்டருங் தன்றெழுழில் பேணானின்ற கழலா னழலாடி
வண்டம் ரும்பொழின் மல்குபொன்னி வலஞ்சுழி வாணனெம்
[மான்
பண்டொரு வேள்வி முனிந்துசெற்ற பரிசே பகர்வோமே —ட

குண்டரும், புத்தரும், கூறையின்றிக் குழுவுவாராசிய திகம்பர
சமணர்களும், உரைக்கும் உரைகளை நீந்து, (ஏல்லாத்) தொண்டரும்
தனது தொழிலே பேண சின்ற கழலானும், அழலாடியும் ஆசிய வலஞ்சு
ழிவாணவென்னும் எம்மான், பண்ணி ஒருவேள்வியை முனிந்து செற்ற
பரிசையே (யாம்) பகர்வாம்.

குண்டர்-சாக்கியர். குழுவார் என்பது குழுவார் என்றுயது
ஒருவேள்வி-தக்கயாகம்.

வாழியெட் மானெனக் கெந்தைமேய வலஞ்சுழி மாங்கரமேல்
காழியுண் ஞானசம பந்தன்சொன்ன கருத்தின் றமிழ்மாலை
ஆழியிவ் வையகத் தேத்துவல்லா ரவர்க்குந் கமநூக்கும்
ஊழி யோருடெரு மின்புமோர்க்கு முருவுப் முபார்வாடே —கக

எனக்கு எக்கை தேமை வலஞ்சுழி மாங்கர மேல் ஞானசம்பக்கன்
சொன்ன தமிழ் மாலையை இவ்வையைத்து ஏத்த வல்லாசாசிய அவர்க்கும் (அவரது) தமர்க்கும் ஊழிக்கரல்க் கை ஒரு பேரின்பம் அரும்.
உருவும் (பலவித) உயர்வும் ஆம்.

திருச்சிற்றங்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்

திருமுறை டு.

பதிகம் காபி

திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒத மர்கட லின்னிட முண்டவர்
பூத நரயகர் போற்கழி லைக்கிறை
மரதோர் பரகன் வலஞ்சுழி மீசனைப்
பரத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே

—ங

கடங் விடம் உண்டவர், பூதநாயகா, கயிலைக்கிறை, மாதோர்
பாகன் ஆகிய வலஞ்சுழி ஈசனைப் பாதம் ஏத்த எம் பாவம் பறையும்.

ஒதம்-அலை, பூதநாயகர்- உயிர்க்குநரயகர், ஐப்புதங்களிலும்
அழுக்தருளி யிருக்கின்ற நாயகர் என்றுமாம். பறையும்-நீங்கும்.

கயிலை நரதன் கறுத்தவர் முப்புரம்
எயில்க மடையழ வெல்வல வித்தகன்
மயில்க ளரதும் வலஞ்சுழி மீசனைப்
பயில்க ளர்சிலர் பாவித் தொழும்பரே

—ங

கயிலை நாதன், கறுத்தவர்களைய முப்புர எபில்கன் தீ யெழ வெல்
ஆதல் வல்ல வித்தகன், வலஞ்சுழி மீசன் ஆகிய இறைவனைப் பயில்
கிலாராசிய சிலர் பாவந்தைப்படைய தொழும்பர்.

கறுத்தவர்-சினத்தையுடைய முப்புராசிகன். ஆஹத்-ஆரவாசித்
தல். தொழும்பர்-சனத் தொழில் புரிபவர்.

இளைய காலமெம் மாளை யடைகிலாத்
துளையில் ஸரச்செவித் தெரண்டர்கா னும்முடல்
வளையுங் காலம் வலஞ்சுழி பீசனைக்
களை ஞைக் கருதின் ருய்ம்யினே

—ஈ

இளைய காலத்திலேயே எமரனை அடைகிலாத, (கேஞ்சிக்
ஸ்லாக்கயால் துளைக்கப்பெறய) துளையிலாத செவியையுடையதொன்றே,
உம் உடல் (மூப்பால்) வளையுங் காலத்திலாவது வலஞ்சுழி
பீசனைக் களைக்குங்கக் கருதி ரீர் உய்ம்யினே.

இளைய காலம்-இளமைப் பகுவும், உடல் வளையும் காலம்-மூப்புப்
பகுவும். களைக்கண்பற்றுக்கோடு.

கறைகொள் பூம்புனல் கொண்டெழு மாணிக்கரய்க்
குறைவி ஸரக்கொடுக் கூற்றுதைத் திட்டவன்
மறைகொ ஞைவன் வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவ ஸையினி யென்றுகொல் காண்பதே

—ஈ

பூவோடு கடிய புனிலைப் (பூசனைக்காக்க) கொண்டெழு மாணிக்
காக்க கற்ற தைத்திட்டவனும் மறைவைக் கொண்ட நாவனும் ஆகிய
வலஞ்சுழி மேவிய இறைவனை (இப்பொழுது காணுமல்) இனி என்று
கொள் காண்பது ?

கறை-தேன். மாணிமார்க்கன்டேயன்,

விண்ட வர்புர மூன்று மெரிகொளத்
தின்டி றற்சிலை யாலெவி செய்தவன்
வண்டு பண்மூர அங்தண் வலஞ்சுழி
அண்ட னுக்கடி மைத்திறத் தாவனே

—ஞ

மூன்று புங்களும் எனியைக் கொளச் சிலோடு (ஈன்று) எரி
செய்தவனும், வலஞ்சுழி அண்டனும் ஆகிய இறைவனுக்கு (யான்)
அடிமைத்திறத்தில் ஆடிவன்.

விண்டவர்-வெறுபட்டவராகிய திரிபுரத்தவர். சிலையால் என்
பதில் ஆல் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாது. ஈன்ற என்று ஒருவிசை ஏரு
விக்பெப்பட்டது. அண்டன்-அண்டங்களை யானும் தேவன்.

படங்கொள் பாம்பொடு பரன்மதி யஞ்சடை
அடங்க வரழவல் வரனும்பர் தம்பிரான்
மடங்கை பரகன் வலஞ்சுழி யரனடி
அடைந்த வர்க்கடி மைத்திறத் தாவனே

—கீ

பாம்பொடு மதி சடைஅடங்க வரழவல்வானும், உம்பர் தம்பிரா
னும், மடங்கைபாகனும் ஆகிய வலஞ்சுழியான் அடியை அடைந்த
அடியார்களுக்கு (யான்) அடிமைக் திறந்து ஆவேன்.

உம்பர்—மேவிடத்தவராசிய தேவர்கள்.

நாக்கெரன் டூர வும்மடி யர்வினை
பேரக்க வல்ல புரிசடைப் புன்னியன்
மாக்கள் சோலை வலஞ்சுழி மீசன்றன்
ஏக்கொ எப்புர மூன்றெரி யரனவே

—ஏ

பரவும் அடியார் வீனையைப் போக்கவன் புன்னியனுகிய வள்ளு
சுழி சுன் தன் ஏவலக்கொளவே, மூன்று புரமும் ஏரியாயின.

மா-வண்டும், பெருமையுமாம். ஏ-அம்பு.

தேடு வார்பிர மஹற்று மாலவர்
ஆடு பாத மயரு மறிகிலரா
மாட வீதி வலஞ்சுழி மீசனைத்
தேடு வானுறு கின்றதென் சிக்கதயே

—ஏ

பிரமன் திருமாலவர் தேவோராய்ந் (தொடக்கி) ஆடுகின்ற
பாதத்தை அவரும் அறிகிலார். வலஞ்சுழியீசனை என் சிக்கத தேடு
வன் உறுகின்றது.

அவரும் என்னுஞ்சட்டு அப்பேர்ப்பட்டவரும் என்னும் பொருள்து.

கன்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை
நண்ப துக்கெகளை நான்கொடுப் பேனெனும்
வண்பொ னித்தென் வலஞ்சுழி மேவிய
பண்ப னிப்பொனைச் செய்த பரிசிதே

—க

(ம் தலைவி) கண்பனிக்கும், கைகூப்பும், “கண் மூன்றுடை
நண்பலுக்கு என்னை நான் கொழிப்பேன்” என்னும்; பொன்னித்
தென்வலஞ்சுழியில் மேவிய பண்புடையோன் இப்பொன்போன்ற
(தலைவியைச் செப்த) பரிசிதூ.

இலங்கை வேங்த னிருபது தோனிற
நலங்கெரள் பாதத தொருவிர அான்றினுன்
மலங்கு பாய்வயல் சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
வலங்கெரள் வரரடி யென்றலை மேல்வே

—ம

இலங்கை வேங்தனுடைய இருபது தோன்களும் இற பாதவத்து
ஒரு விரல் ஊன்றினுன் (எழுந்தருளியிருக்கும்) வலஞ்சுழியை வலங்
கொன்வார் திருவடிகள் என் தலைமேலுவே.

இற-முறிய, மனங்கு-ஒரு வகை மீண்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தினுமுறை ஈ.

பதிகம் உருசு.

உருசு.

கேஷத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிந்தம்பவம்.

புளிவலம் புத்தார் புகலூர் புன்கூர்
 புறம்பயம் பூவணம் பெரம்கை கல்லூர்
 வளிவல மரற்பேறு வரம்மூர் வைகல்
 வலஞ்சுழி வரஞ்சிய மருகல் வன்னி
 கிளமலிகெய்த் தானத்தோ டெத்தர் னத்து
 கிலவுபெருங் கோயில்பல கண்டராற் ரெண்மாச்
 கலவலியிக் கோணக்கால் விரலாற் செற்ற
 கயிலரய நாதனையே காண ஸமே

திருச்சிந்தம்பவம்.

திருமுறை கீ

பதிகம் உ.அ.கு.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலையார் புனர்கங்கை கங்கை கரண
 வம்பலத்தி லருநட்ட மரடி வேடம்
 தொலையாத வென்றியார் சின்றி யூரு
 நெடுங்களமு மேவி விடையை மேல்கொண்
 டிலையார் படைகையி லேந்தி யெங்கு
 மிமையவரு முமையவரு மிழைஞ்சி யேத்த
 மலையார் திரளாருவிப் பேரன்னி சூழ்ந்த
 வலஞ்சுச்சியே புக்கிடமா மருவி ஞரே. —க

புனல் வடிவமாயுங்க கங்கையாசிய நங்கைகான தம்பலத்திலே
 அரிய டட்டம் தடி, (ஆட்டன) வேடம் தொலையாத வென்றியாராசிய
 (இழைங்), சின்றியூர், நெடுங்களம் (ஏன்னும் தலங்களை) மேவி.
 விடையை மேல்கொண்டு, படைகையிலேந்தி இமையவரும் உயை
 உளும் இழைஞ்சிஏத்த வலஞ்சுச்சியே புக்கிடமா மருவினார்.

நட்டம்-நடவம்.

—ஏ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பறை ஈ

பதிகம் உள்ள

திருந்தாண்டகம்

திருக்கொட்டடையுரும் திருவலஞ்சுழியும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருமணிபோற் கண்டத் தழகன் கண்டாய்
 கல்லா னிழற்கி மிருந்தான் கண்டாய்
 பருமணிமா நாகம் பூண்டான் கண்டாய்
 பவளக் குன்றன் பரமன் கண்டாய்
 வருமணிரீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
 மாதேவன் கண்டாய் வரதன் கண்டாய்
 கருமணிபோ லழகமருங் கொட்டட யூரிற்
 கோழச் சரத்துறையுங் கோமான் ருனே. —க

வரதன்—வரமணிப்போன். கருமணிபோல் உறையுங் கோமான்
 என்ற கட்டுக. கருமணி—துவி அமைச்த மாணிக்கமணி.

கலைக்கன்று தங்கு கரத்தான் கண்டாய்
 கலைபயில்வோர் ஞானக்கண் னைனுன் கண்டாய்
 அலைக்கங்கை செஞ்சடைமே லேற்றுன் கண்டாய்
 அண்ட கபாலத்தப் பாலான் கண்டாய்
 மலைட்பண்டங் கொண்டு வருநீர்ப் பொன்னி
 வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்டாய்
 குலைத்தெங்கஞ் சோலைகுழ் கொட்டட யூரிற்
 கோழச் சரத்துறையுங் கோமான் ருனே. —உ

செஞ்சடைமேல் கங்கையை ஏற்குன் என்ற கட்டுக. அண்ட
 கபாலம்—வான் கோளத்தின் மேற்பகுதி. மலைப்பண்டம்—
 அபில், மிளகு; கோட்டம், தக்கோலம், குக்கும்என்ற ஜலங்க.

செந்தா மரைப்போ தணிந்தான் கண்டாய்
 சிவன்கண்டாய் தேவர் பெருமான் கண்டாய்
 பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் கண்டாய்
 பாலோடு நெய்தயிர்தே னுடி கண்டாய்
 மந்தார முந்தி வருநீர்ப் பொன்னி
 வலஞ்சுழியின் மன்னு மனுளன் கண்டாய்
 கொந்தார் பொழில்புடைகுழ் கொட்டை யூரிற்
 கோடிச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —ந

பொடியாடு மேவிப் புனிதன் கண்டாய்
 புட்பாகற் சாழி கொடுத்தான் கண்டாய்
 இடியார் கடுமுழக்கே றார்ந்தான் கண்டாய்
 எண்டிசைக்கும் விளக்காகி ஸின்றுன் கண்டாய்
 மடலார் திரைபுரஞுங் காவி ரிவாய்
 வலஞ்சுழியின் மேவிய மைந்தன் கண்டாய்
 கொடியாடு நெடுமாடக் கொட்டை யூரிற்
 கோஷ் சரத்துறையுங் கோமான் ரூபே. —ச

புட்பாகன்—கடுதூர்தியையுடைய திருமால்.

அக்கரவ மரைக்கசைத்த வம்மான் கண்டாய்
 யருமறைக ளாறுங்க மானுன் கண்டாய்
 தக்கனது பெருவேள்வி தகர்த்தான் கண்டாய்
 சதாசிவன்காண் சலந்தரனைப் பிளந்தான்
 கண்டாய்
 மைக்கொண்மயிற் றழைகொண்டு வருகீர்ப்பொன்றி
 வலஞ்சுழியான் கண்டாய் மழுவன் கண்டாய்
 கொக்கமரும் வயல்புடைகுழ் கொட்டை யூரிற்
 கோஷ் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —ஞ

நக்கரவும்—சங்குபோன்ற வெண்ணுகம். அன்றியே ‘அக்கு’
 கண்ணென்ற கொண்டு கண்ணையுடைய பரம்பு என்றலும்
 ஒன்று. அசைந்தல்—கட்டுதல். மயிற்றழை—மயிற்பீவி.

சண்ட-னை நல் லண்டர் தொழுச் செய்தான் கண்டாய்
சதாசிவன் கண்டாய் சங்கரன்றுன் கண்டாய்
தொண்டர்பலர் தொழுதேத்துங் கழலான் கண்டாய்
சுட்ரோளியாய்த் தொடர்வரிதாய் சின்றுன்
கண்டாய்
மண்டுபுனர் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாழுநிவர் தம்முடைய மருந்து கண்டாய்
கொண்டறவழ் கொடிமாடக் கொட்டையூரிற்
கோழச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —கு
சண்டன்—சண்டோ காயனா.

அனிவரியான் கண்டாய் யமலன் கண்டாய்
அவினாசி கண்டா யண்டத்தான் கண்டாய்
பணமணிமா நாக முடையான் கண்டாய்
பண்டரங்கன் கண்டாய் பகவன் கண்டாய்
மனஸ்வருநீப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
மாதவற்கு நான்முகற்கும் வரதன் கண்டாய்
குணமுடைநல் லடியார்வாழ் கொட்டையூரிற்
கோழச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —எ
அவினாசி—ஊசுதொடுட்டாதவர். பண்டரங்கன்—பாண்டரன்
கக் கத்தாடியவன். பாண்டரங்கமாது கக்துப் பதிலெனுன் ற
னுன் திரிபுரத்தை அழிந்தபோது சிவபிரான் வென்னீறவீசி
தாடியது. பகவன்—பகம் என்னும் ஆழகுணக்களை யுடை
யவர்.

விரைகமழு மலர்க்கொன்றைத் தாரான் கண்டாய்
வேதங்க டொழுங்னிற நாதன் கண்டாய்
அரையதனிற் புள்ளியத ஞடையான் கண்டாய்
யழலரடி கண்டா யழுகன். கண்டாய்
வருதிரைரீப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
வஞ்சமனத் தவர்க்கரிய மெந்தன் கண்டாய்
குரவமரும் பொழில்புடைகுழ் கொட்டையூரிற்
கோழச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —அ

தளங்கிளருங் தாமரையா தனத்தான் கண்டாய்
 தசரதன்றன் மகனசைவு தவிர்த்தான் கண்டாய்
 இளம்பிறையு முதிர்ச்சடைமேல் வைத்தான் கண்டாய்
 யெட்டெட்ட் டிருங்கலையு மானுன் கண்டாய்
 வளங்களர்நீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
 மாமுனிக டொழுதெழுபொறு கழலான்கண்டாய்
 குளங்குளிர்செங் குவளைகளர் கொட்டை யூரிற்
 கோமச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —க

தசரதன்றன் மகனசைவு—இராமனுடைய தளவு.

விண்டார் புரமுன் ரெரித்தான் கண்டாய்
 விலங்கவில்வல் வரக்கனுட லடர்த்தான் கண்டாய்
 தண்டா மரையானு மாலுந் தேடத்
 தழற்பிழும்பாய் நீண்ட கழலான் கண்டாய்
 வண்டார்பூஞ் சோலைவலஞ் சுழியான் கண்டாய்
 மாதேவன் கண்டாய் மறையோ டங்கம்
 கொண்டாடு வேதியர்வாழ் கொட்டை யூரிற்
 கோமச் சரத்துறையுங் கோமான் ரூனே. —ம

விண்டார்—வேறபட்டவர்களாயிய பகவர்.

கொட்டையூர் இறைவன் பெயர்: கோமசர்
 இறைவி பெயர்: பஞ்சாடுநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்.

விவரம்

திருமுறை கக

நக்கிரதேவனு அருளிய

திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை,

திருச்சித்தய்பலம்

வணங்குதும் வாழி நெஞ்சே புணர்ந்துடன்
 பொருகடல் முகந்து கருமுகிற் கணம்நற்
 படவர வொடுங்க மின்னிக் குடவரைப்
 பொழிந்து கொழித்திழி அருவி குணகடல்
 மடுக்குங் காவிரி மடங்கை வார்புனல்
 உடுத்த மணிடீர் வலஞ்சுழி
 அணிடீர்க் கொன்றை அண்ணல தடியே

—5

நெஞ்சே, வலஞ்சுழி அண்ணவது அடியே வணங்குதும் என்ற
 கட்டுக. கருமுகிற்கணம் உடன் புணர்ந்து கடல் முகங்து, அரவு
 ஒடுங்க மின்னி, குடவரைப் பொழிய, அதனால் கொழித்தெழுகின்ற
 அருவியைக் குணகடவில் மடுப்பிக்குக் காவிரி; அக்காவிரி மடங்கை
 பின் புனல் உடுத்த வலஞ்சுழி என்ற கட்டுக.

முதிற்கணம்-மேகக் கட்டம். குடவரை-மேற்றிசைவிலுள்ள
 குடகுமலை, பொழிக்கு என்ற செய்தென் எச்சந்தைச் செய்வென்
 எச்சமாக்குக். மடிக்கும் பிறவினை. அல்லது அருவியோடு குணகடல்
 மடிக்கும் காவிரி என்று பொருள் உறி, மடுக்கும் என்பதைத் தன்வினை
 யாகவும் கொண்டாலாம்.

அடிப்போது தந்தலைவத் தவ்வடிகள் உன்னிக் கடிப்போது கைக்கொண்டார் கண்டார் முடிப்போதா வானுகஞ் குடும் வலஞ்சுழியான் வானேருங் கானுத செம்பொற் கழல்

—२

(இருவத் திருமேனி நாங்கி அவைத்துச் சூர்தருளியிருக்கும் அருட்குறியசிய இறைவனது,) திருவடிப்போதைச் தம் தலைக்கண் வைத்த அவ்வடிகளை உன்னி, போது கைக்கொண்ட தொண்டர் வலஞ்சுழியாலுடைய கழலாசிய (திருவடி ஞானத்தைக்) கண்டார் என்ற பட்டிக.

போது-மலர். கடி-வாசனை. முடிப்போதாக வாள் காகம் குடும் வலஞ்சுழியான் என்க, கழல் திருவடி ஞானத்தை உணர்த்தலால் குல பெயர்.

கழல்வண்ண முஞ்சடைக் கற்றையும் மற்றவர் காணகில்லாத தழல்வண்ணங் கண்டே தளர்ந்தார் இருவரங் தாமரையின் நிழல்வண்ணம் பொன்வண்ணம் நீர்க்கிற வண்ணம் நெடிய வண்ணம் அழல்வண்ணம் முந்தீர் வலஞ்சுழி யாள்கின்ற அண்ணலையே

தாமரை வண்ணமும் பொன் வண்ணமும் நீர் வண்ணமும் நெடிய வண்ணமும் அழல் வண்ணமும் ஆசிய பல வண்ணங்களைப் பெற்றுள்ள வலஞ்சுழி ஆன்கின்ற அண்ணலை, பிரம விட்டுறைக்களாசிய இருவர், கழல் வண்ணமும் சடைக்கற்றையும் காணகில்லாமல் கழல் வண்ணமாசிய ஒன்றைக்கண்டே தளர்ந்தார். (அவர் பல வண்ணங்களைமரது எங்களம்?)

சிழங்குநிர்ச்சி.

அண்ணலது பெருமை கண்டனங் கண்ணுதற்
கடவுள் மன்னிய தடமல்கு வலஞ்சுழிப்
பனிப்பொருட் பயந்து பல்லவம் பழிக்குங்
திகழோளி முறுவல் தேமொழிச் செவ்வாய்த்
திருந்திருங் குழலியைக் கண்^①
வருந்தியென் உள்ளம் வந்த அப்போதே

—^ஏ

கண்ணுதற் கடவுள் மன்னிய வலஞ்சுழியின்கண் (முகமதியால்)
பனிப்பொருளைப் பயக்கு, (திருமேனியழகால்) பல்லவத்தைப் பழிக்கும்
முறுவலும் மொழியும் வாயும் உடைய குழலியாசிய (தலைவியைக்)
கண்டு ஏன் உள்ளம் வருக்கி வந்த அப்பொருது அண்ணலாசிய தலை
யனது பெருமையைக் கண்டனம். இது பாங்கண் உற்று, தலைவை
விபத்து வென்னும் துறை.

போதெலாம் பூங்கொன்றை கொண்மருந்த பூங்கொன்றைத்
தாதெலாங் தன்மேனித் தைவருமால்—தீதின்
மறைக்கண்டன் வாலேன் வலஞ்சுழியான் சென்னிப்
பிறைக்கண்டங் கண்டனைந்த பெண்

—^ஏ

மறைக்கண்டனும், வாலேனும் ஆசிய வலஞ்சுழியானது சென்
னிப் பிறைக்கண்டத்தைக் கண்டு அனைந்த பெண்ணுனவுள் போதி
னுள் எல்லாம் பூங்கொன்றையையே கொண்டு, இருந்த பூங்கொன்
றைத் தாதெலாவற்றையும் தனது மேனியில் கைவரும். தலைவி
பொன்மேனி யுற்குள் என்க.

தாது-மகாங்தப்பொடி. கைவருதல்-தடவதல். பிறைக்கண்டம்.
பிறையாசில நுண்டம்

பெண்கொண்ட டிருந்து வருந்துக்கொ ஸாம்பெரு மான் திருமால் வண்கொண்ட சோலை வலஞ்சுசுழி யான்மதி சூடிநெற்றிக் கண்கொண்ட கோபமகலந்தன போல்மின்னிக் கார்ப்புனத்துர் பண்கொண்டு வண்டினம் பாடநின் ரூர்த்தன பன் முகிலே—கூ

பன்முகிலரனது பெருமானும மதிகுடியும் ஆசிய வலஞ்சுசுழி யானது நெற்றிக்கண் கொண்ட கோபம் கலந்தனபோல மின்னி, சரிய புதுத்திலே வன்ஷனம் பாட சின்று ஆர்த்தன. இதனைப் பெண் (தலைவி கண்டு) கொண்டிருந்து வருந்துக் கொலாம் என்ற கூட்டுக. இது தலைவன் பாசுறைப் புலம்பல் ஏன்னும் துறை. திருமாலின் வண்ணத்தைக் கொண்ட சோலை,

முகிற்கணம் முழங்க முனிந்த வேழம்
எயிற்றிடை யடக்கிய வெகுளி யாற்ற
அணிந்டை மடப்பிடி யருகுவங் தணைதருஞ்
சாரல் தண்பொழில் அணைந்து சோருங்
தேனுஞ் தண்டழை செறிதரு வனத்திற்
சருவரி வாரல்ளம் பெருமானிர் மல்து
சடைமுடி ஒருவன் மருவிய வலஞ்சுசுழி
அணிதிகம் தோற்றாத் தங்கயத் தெழுந்த
மணிநீர்க் குவளை யன்ன
அணிநீர்க் கருங்கண் ஆயிழை பொருட்டே

—எ

சடைமுடி ஒரு உன் மருவிய வலஞ்சுசுழியினிடமாக கயத்து ஏழுந்த வெளையன்ன கருங்கண் ஆயிழை பொருட்டாக, ஏம்பெரும், வனத் தில் சுகுவரிக் காலத்தில் வாராதே என்ற கூட்டுக.

சுகுவரி—இரவு.

முகிற்கணம் முழங்க முனிந்த வேழமானது, எயிற்றிடை அடக்கிய வெகுளியோடு பிடியகுரு உங்று அணைதரும் சாரல் ஏன்க. அச் சாரலும் தண்பொழிலும் அணைந்து சோரும் தேனும் உரும் தண்டழை யும் செறிதரும் வனம் ஏன்க.

பொருட்டக்கீர் சில்பவிக்கென் றில்புகுந்தி ரேதும்
அருட்டக்கீர் யாதும் ரெண்மேன்—மருட்டக்க
மாமறைய மென்றூர் வலஞ்சுழிம வாழ்வென்றூர்
தாமறைந்தார் காணேன்கைச் சங்கு

—அ

“என்லாப் பொருளையும் உடைய தக்கிரே, சில பலிக்கென்று
இல்லின் கண் புகுக்கிரேதும் (பிச்சையெடுப்பார்க்குச் சொக்கத்துாசிப
ஙூர் இராதென்ற கருதாமல்) அருளை உடைய தக்கிரே, யாது உம்மூர்”
என்றேன். அவர் “மாமறையில் இருப்போர் வலஞ்சுழியே சாம்
வாழுமிடம்” என்றூர். தாம் மறைந்தார். (டடனே) என் கைச்சங்கு
காணேன்.

தக்கீர்—தக்கவரே. உம்+ஊர் என்பது தனிக்குறில்முன் உயிர்வா
ஒற்றிரட்டாமல் உழூர் என்றுயிற்று. அன்றியே செய்யுங் விகாரம்
என்றும் உறலாம். சங்கு-வளையல்

சங்கம் புரளத் திரைசமந் தேறுங் கழியருகே
வங்கம் மனியுங் துறையிடைக் காண்டிர் வலஞ்சுழியா
றங்கம் புலனைந்து மாகிய நான்மறை முக்கண்நக்கன்
பங்கன் றிருவர்க் கொருவடி வாகிய பாவையையே

—க

பாவையைக் கழியருகே துறையிடைக் காண்டிர் என்ற டட்டிக்.
இப்பாட்டில் நான்காவது அடிக்குத் தெளிவாய்ப் பொருள் விளங்க
வில்லை.

பாவை யாடிய துறையும் பாவை
மருவொடு வளர்ந்த வள்ளுமு மருவித்
திருவடி யடியேன் தீண்டிய திறனுங்
கொடியேன் உள்ளங் கொண்ட குழலும்
கள்ளக், கருங்கண் போன்ற காவியும் நெருங்கி
அவளே போன்ற தன்றே தவளச்
சாயபலம் பொடிசாந் தெனாத்தை வந்து

தேம்பல் வெண்பிறை சென்னிமிசை வைத்த
வெள்ளேற் றுழவன் வீங்குபுனல் வலஞ்சுழி
வண்டினம் பாடுஞ் சோலைக்
கண்ட வம்மாக் கடிபொழில் தானே

—இ

வெள்ளேற்றுழவனது வலஞ்சுழிக் சோலையுள் (தலைவினைக்) கண்ட அப்பொழில்தான் அப்பாகவ ஆடிய தறையும் அப்பாலவ மருவதறுடன் வளர்த் தன்னமும் மருவப்பெற்று, அடியேன் திருவதி தீண்டுய திறலும் கொடியேனது உள்ளத்தைக் கொண்ட சூழலும் கண்போன்ற காலியும் நெருங்கப்பெற்று அவனே போன்றது எனக் கூட்டுக். இது தலைவன் கற்று.

திறன்—ஒரு சாரான இடம். சூழல்—மாரும் செடியும் கொடியும் பொதுளிச் சூழ்நிதிகள் இடம். மருவி நெருங்கி ஏன்னும் எச்சங்களைச் செய்வெனச்சமாக்குக. ஒத்தப்பன்—வாட்டும்.

தானேறு மானேறு கைதொழேன் தண்சடைமேல்
தேனேறு கொன்றைத் திறம்பேசேன் - வானேறு
மையாருஞ் சோலை வலஞ்சுழியான் என்கொலென்
கையார் வளைகவர்ந்த வாறு

—கக

தான் ஏறும் ஆனேற்றையும் யான் கைதொழேன்; சடைமேல் கொன்றைத்திறமும் பேசேன். (அங்காயிருக்க) வலஞ்சுழியான் என்கை ஆவ்வளை கவர்ந்தவாறு என்கொல்? இது தலைவி கற்று.

ஏன் ஏறும்மை-மேகம்.

ஆறுகற் றைச்சடைக் கொண்டொர் ஓற் றைப்பிறை சூடிமற்றைக் கூறுபென் ணையவன் கண்ணூர் வலஞ்சுழிக் கொங்குதங்கு நாறுதண் கொம்பரன் ஸீர்களின் னேநடந் தேகடந்தார் சிறுவன் ற்றச்சிகைக் கானவர் வாழ்கின்ற சேண்நெறியே—கு

வலஞ்சுழிக் கொம்பரன்ஸீர்களே, சடையில் ஆறுகொண்டு, பிறைகுடி, கூறுபென்ணை கடவுளது கண்ணுகிய குரிய சுக்திரை ஒத்த தலைவனும் தலைவியுமாகிய இருவர், கானவர் வாழ்கின்ற சேண் நெறியை இன்னே கடக்கே கடக்கார். என்ற கட்டுக். இது கண் டோர் செவிலித்தாயரை கோக்கித் தலைவன் தலைவியரிருவரும் சேண் சென்றமை கறியது.

கொங்கு சண்டுதேன். கானவர்-வேடர். சேண்டெறி-நாமாகிய வழி.

நேற்றரு குழலி விறலியொடு புணர்ந்த
 செற்றரு தமிழ்நூற் சிரியாழ்ப் பான
 பொய்கை யூரன் புதுமணம் புணர்தர
 மூவோ மூன்று பயன்பெற் றனமே
 நீயவன், புனைதார் மாலை பொருநதப் பாடி
 இல்லதும் உள்ளதும் சொல்லிக் கல்லல்
 வாசகம் வழாமற் பேச வண்மையில்
 வானர மகளிர் வான்பொள்ள் பெற்றஙை
 அவரேல், எங்கையர் கொங்கைக் குங்குமங் தழீஇ
 விழையா இன்பம் பெற்றனர் யானேல்
 அரனமர்ந் துறையும் மணிநீர் வலஞ்சுழிச்
 சுரும்பிவர் நறுவயற் குழ்ந்தெழு கரும்பில்
 தீநீ ரண்ண வாய்நீர் சோருஞ்
 சிலம்புகுரற் சிறுபறை பூண்ட
 வலம்புகுரற் கிங்கிணிக் களிறுபெற் றனனே

—கங

பான், வான் புது மணம் புணர்தர, (நீயும் அவகும் யானுமாயிய)
 மூவோரும் மூன்று பயன் பெற்றனம். நீ அவன் மாலை பொருந்தப்
 பாடி, இல்லதும் உள்ளதும் சொல்லி, கல்லல் வாசகத்தை மழாமற்
 பேச அதனுல், வண்மையில்லாத வானர மகளிரது வரன்பொருள்
 பெற்றஙை; அவரேல், எங்கையரது கொங்கைக் குங்குமத்தைத் தழீஇ
 (அறிஞர்) விழையா இன்பம் பெற்றனர்; ஆனால் யானேல், அரன்
 அமர்த்துறையும் வலஞ்சுழி கரும்பில் தீம் ரெண்ண வாய்கீர் சோரும்;
 சிறு பறை பூண்ட, கிங்கிணியனிக்க கனிதபோன்ற குழ்ந்தையைப்
 பெற்றேன். இது தலையிட உற்ற.

கல்லல் வாசகம்-கலகப்படுத்தும் மெரழி. வண்மையில் வானர
 மகளிர்-கொடுத்தவறியாத வானர் போன்ற பாத்தையர்.

தனமேறிப் பீர்பொங்கித் தன்னங்கம் வேறுய்
மனம்வேறு பட்டொழிந்தாள் மாதோ—இனமேறிப்
பாடாலம் வண்டலம்பும் பாய்நீர் வலஞ்சுழியாள்
கோடாலங் கண்டனைந்த கொம்பு.

—கச

வண்டு இனத்துடன் ஏறி பாடாலம் அலக்பும் வலஞ்சுழியானது
கோடாலத்தைக் கண்டனைந்த கொம்பையொத்த (தலைவி) தடங்
ஏற, பீர் பொங்க, தன் அங்கங்கள் வேறு ஆக மனம் வேறுபடச்
(செய)வொழிந்தாள். இது தோழி ஏற்று. ஏறி. பொங்கி, ஆய்,
பட்டு ஏன்னும் ஏச்சங்களைச் செய்வெனச்ச மாக்குக.

பாடலம்-பரதிரி. நீட்டி விகாரம். கோடாலம்-பிளைபோன்ற
மாலை.

கொம்பார் குளிர்மறைக் காட்டை வானவர் கூடின்று
நம்பா எனவணங் கப்பெறு வாளை நகரெரிய
அம்பாய்ந் தவணை வலஞ்சுழி யாளை அண் ஞைமலைமேல்
வம்பார் நறுங்கொள்றைத் தாருடை யாளை வணங்குதுமோ.—கஞ்

மறைக்காட்டை, வரவைவர் நங்பா என வணங்கப் பெறுவாளை,
கூர் ஏரிய அம்பு ஆய்ந்தவணை. வலஞ்சுழியாளை, அண்ணுமலையில்
ஊழும் கொன்றைத் தாருடையாளை வணங்குதும்.

நகர்-திரிபுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பல
டு திருந்ற சுருக்கம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்

நல்லூரில் நமபர்துரூர் பெற்றுப்போய்ப் பழையரறை
பல்லூர்வென் தலைக்கரத்தார் பழிலுமிடம் பலபணிக்கு
சொல்லுர்வண் தயிழ்ப்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
அல்லூர்வென் பிறையணிக்தார் திருக்குடமுக் கணைக்
திறைஞ்சி

திருநாவுக்கரசர், நல்லூரில் மெபர் அருங் பெற்றுப்போய், பழை
யரறையுன் தலைக்கரத்தார் பயிலும் இடம் பல பணிக்கு தமிழ் பாட,
வலஞ்சுழியைத் தொழுது ஏத்தி பிறையணிக்தார் திருக்குடமுக்கு
அணைக்கு இறைஞ்சி,
பல்லூர்வென்தலை—பற்கன் யேலே கிளம்பியுள்ள கெங்கிய
கபாலம், அல்—மாலைக்காலம்.

கூ வம்பரு வரிவண்டுச் சுருக்கம்.

திருநூனசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம்

மறைவி எங்குமொப் பதியினில் மணிகண்டர் பொற்றுள்
நிறையும் அன்றொடு வணங்கிடு நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைஅ ணீங்குவர் அருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந ரும்பொழில் திருவலஞ் சூழியில்வந் தனைந்தார்
மணிகண்டர்-நீல மணிபோன்ற கண்டத்தினை யுடையவர், சிக்கு
பா-நன்டு திருநூனசம்பந்தர், பிரசம்-தென்.

மதிபு ஸைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
 முதிரும் அன்பர்கள் முத்தமிழ் விரகர்தம முன்வந்
 தெதிர்கொள் போழ்தினில் இழிந்தவர் எதிர்செவ மதியைக்
 கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாமபுடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்
 இழிந்து-சிவிகங்கினின்றும் இறந்தி. அவர்-சம்பந்தர்.

கலந்த அன்பர்கள் தொழுதெழக் கவுணியர் தலைவா
 அலர்ந்த செங்கம் லக்கரங் குவித்துடன் அணைவார்
 வலஞ்சு மிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
 பொலங்கொள் நீள்சுடர்க் கோபுரம் இறைஞ்சிட்ட புகுந்தார்

மருவ லார்புரம் முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
 தெருகும் அன்புடன் உச்சிமேல் அஞ்சலி யினராய்த்
 திருவ வஞ்சுழி உடையவர் சேவடித் தலத்தில்
 பெருகும் ஆதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்

மருவலார்புரம்-பகைவர்களின் முப்புரங்கள். திருமுன்றில்-
 கோயிலின் முகப்பு. ஆதரங்-விருப்பம்.

ஞான போனகர் நம்பர்முன் தொழுதெழு விருப்பால்
 ஆன காதலில் அங்கண ரவர்த்தமை வினவும்
 ஊன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
 பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினூர் பரவி

விவாதம் திருப்பதிகம்-விண்டெலாம் என்ற தொடக்கும் வினு
 ஏரைப் பதிகம். பாவல் ஆர்-கருங்குவளையை யொத்த.

புலன்கொள் இனதமிழ் போற்றினர் புறத்தினில் அணைந்தே
 இலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியிலில் இருந்து
 நலங்கொள் காதலின் நாதர்தாள் நான்தொறும் பரவி
 வலஞ்சு மிப்பெரு மான்தொண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார்
 புலன்கொன்-மெய்யுணர்வுகொண்ட.

‘வலஞ்சுழி யிடமாகக் கொண்டாதன் மெய்த் தொழில்புரி
 தொண்டரை டினி திருந் தமையாலே விண்டெழுஷ்தன எம்முடை
 வல்லவினை, என்ற சம்பந்தப்பெருமான் வாக்கினை யுட்கொண்டு ‘வலஞ்சு
 சூழிப்பெருமான் தொண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார்’ என்ற சேக்கிழார்
 பெருமான் உறுகிரு.

மகிழ்ந்த தன்தலை வாழும் அங் நாளிலை வாளில் திகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புணர் ஒரையுட் சேர்ந்து சிகழ்ந்த கன்மையில் சிலவுமளவு கடனீர்மை குன்ற வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேணில்

அதன்தலை-திருவலஞ்சுழியில்.

ஞாயிறு துணைப்புணர் ஒரையுள் சேர்தலாவது, ஆன் பென் வழி வாய்க் கடியிருக்கும் மிதன இராமியிற் சேர்தலாம். இக்காலம் ஆனி மாதமாம். இது முதுவேணிற் ரெட்க்கம்.

தண்பு னந்துளிர் கால்கறுஞ் சந்தனத் தேய்வை பண்பு நீடிய வரசடென் மலர்பொதி பனிநீர் நண்பு டைத்துணை நகைமணி முத்தணி நாஞ்சும் உண்ப மாதுரி யச்சவை உலகுளோர் விரும்ப

முதிர்க்க வேணிற் காலத்தில், குளிர் காலையும், (காற்று) சந்தனத் தேய்வையும், மலர்ப் பொதியையும், பனி கிளர்யும், சண்புகடை துணையையும், மணியையும். முத்தணியையும் நாஞ்சும் உண்பவாகிய மாதுரியச் சுவையையும் உலகுளோர் விரும்ப.

மாதுரியம்-இனிப்புச் சுலவ.

அறல்மலியுங் கான்யாற்றின் நீர்நகையால் அனையுமான் பெறல்அரிய புனலளனரு பீப்யத்தெரின் பின்தொடரும் உறையுணவு கொள்ளும்புள் தேமபவயல் இரைதேரும் பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பனிப்புறத்து வதியுமால்.

அறல் - கருமணல். கான்யாறு - கரட்டாறு. சை - விருப்பம். பேய்த்தேர்-கீர்போல் தேரற்றும் கானல். உறை-மழைத்துளி. அதனை உணவாகக் கொள்ளும் புள் வானம்பாடி. தேம்ப-வாட. வயலில் இரைதேடும் பறவைகளெல்லாம் சிறைக விரித்துப் பின் அச்சிறகுகள் ஒன்றும்படி குளிர்க்க இடத்தில் சென்ற தனகும்.

நீண்டிலமா விகைமேலும் நிலாருந்றின் மருங்கினிலும் வாணிமுறை சோலையிலும் மலர்வாவிக் கரைமாடும் பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முகைத்தடத்தும் காலுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலங் துறைவரால்.

வரணியூற் சோலை என்பதை வர்ணத்திற்கு என்ற பிரித்துப் பக்கங்களிலே, சிழலருமை அந்தற் பொருட்டுச் சூரியலூடைய வாளர் சிய ஒளியையும் தம்மைச்சுமத் தண்ணிலையும் பெற்ற விளக்கும் சோலை என்ற பெரகுச் சொன்க.

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முனைகவிரியக் குயிலொடுங்காச் சோலையின்மென் தளிர்கோதுக் குவிளழுத் துயிலொடுங்கா உயிர் அனைத்தும் துயில்பயிலச் சுடர்வானில் வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்வீரி தருநாளில்

கார்காலம் அன்மையின் மயில் ஒடுங்கிற்ற. தமக்குரிய வேணிற் காலமாதவின் சேரலையின்மேல் குபில்கன் ஒடுங்காதனவாய்த் தளிர் கோதுக் குவி யெழலாயிற்ற. பகலில் துயிலிற் சென்று ஒடுங்காத உயிரைாத்தும் வெயிலின் கொடுமையால் பகலிலேயே துயில்.

சன்னபவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை எண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை எய்துதற்கு நண்டுடைய அடியார்க ஞாடன்போத நடந்தருளி வீண்பொருநீள் மதினாறை மேற்றளிசென் நெய்தினார்.

ஏன் - இறைவலூடைய திருவருளாசிய என்னம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்புகழ்.

ஈறுக்குஞ் குதன மெய்த்தன முண்டைகள்
கருப்பஞ் சாரூட ரைத்துள வுண்டைகள்
ஈழற்கண் காணவு ணக்கிம ணம்பல
நெருக்கும் பாயவில் வெற்றிலை யின்புறம்
ஒளித்தன் பாகஅ ளித்தபி ளிங்கெணை
ங்ளைக்கின் நீரிலை மெச்ச விதஞ்சொலி
உறக்கண் டாசைவ லைக்குள முந்திட
விடுக்கும் பாவிகள் பொட்டிகள் சிந்தணை
யுருக்குஞ் தூவைகள் செட்டைகு ணந்தனி
உலப்பின் ரூதெனு மக்கர முங்கழல்
கடப்பங் தாருமு கப்ரபை யுந்தினம்
உளத்தின் பார்வையி டத்தினி ணந்திட
கருக்குஞ் தூயமிடற்றன ருஞ்சிலை
யெடுக்குஞ் தோளனி றத்தம ரெண்காரி
கடக்குஞ் தானவ ணைக்கொ லரும்புயன்
கணத்தஞ் சாபுரி சிக்கல்வ ணஞ்சழி
திருச்செங் கோடுஇடு டைக்கழி தண்டலை
களர்ச்செங் காடுகு றுக்கைபு றம்பயம
சிறுக்கண் கூர்மத அத்திச யிந்தவ
நடக்குஞ் தேரனி கப்படை கொண்டமர்
செலுத்தும் பாதகன் அக்ரமன் வஞ்சளை
செருக்குஞ் குரக லத்தையி டந்துயிர
குடிக்குஞ் கூரிய சத்திய மர்ந்தருள்
திருச்செங் தூர்கை ரிக்குன் விளங்கிய

—தடவாயேல்

—யெனவோதி

—ஷமலாயே

—அருள்வாயே

—மருகோனே

—அமர்வோனே

—யுருவானேன்

—பெருமாளே

கற்கும் தய மிடற்றிராபிய சிவைனயும் அவர் வாழும் கயிலை
யாபிய சிலையையும் எடுக்கும் தோன்னும், நிறத்தினாலே (மார்பு) என்கரி
(திக்கு யானைகள்) கடக்கும் தானவனும் ஆகிய இராவணைக் கொல்
ஆம் அரும்புயனுபிய சீராமன் மருகோடை,

நஞ்சாபுரி சிக்கல் திருவலஞ்சூழி முதலாவத் தலங்களில் அமர்
வோனே.

அத்தியும், சமிர்தவரும் (குதிரை) தேரும், அனிகமும் (காளாச்)
ஆகிய படைகொண்டு அமர் செலுத்தும் பாதகனும், அக்ரமனும்,
வஞ்சளையுருவானேனும் ஆகிய சூரன் அகலத்தை (மார்பை) இடந்து
யீர்க்குடிக்கும் கூரிய சத்திலேலூடன் திருச்செக்குர் ககரிக்குங் விளக்
யை பெருமானே.

முன்னடக்கும் பாவிகளும் பொட்டிகளும் துவைகளும் ஆகிய
பாத்தையருடைய செட்டைக் குணத்தில் உழலாமே,

ஆறெழும் அக்காரும், கடப்பதாரும், முகப்பிரபையும் உள்தின்
பார்வையிடத்தில் சிலைக்கிட அருங்வாயே.

உள்தின் பார்வை-மனக்கண்.

பேய்க் கருப்பஞ்சாறு கட்டி அரைந்த வளிய மருங்குண்ணடையை
நிழலிலுவர்த்தி மணப்பொருள் தடவிப் படுக்கையில் வெற்றிலையின்புறம்
ஒளித்து அளித்த பிறகு “எனை நினைக்கின்றீரிலை ஓதஞ்சொலி மெச்சா
தீர்” என ஒதி ஆகை வலைக்குளமுங்கிட விடுக்கும் பாவிகள் என்.

முன்னடக்கன்-தலைவரர்நவர். பொட்டிகள்-கீழ்மக்கள். துவை
கள்-காறியுமிழத்தக்கவர். செட்டை-மூதேவி. சேட்டை எஃபதன்
விகாரம்.

மகர குண்டல மீதே மோதுவ
வருண பங்கய மோழு வோடையில்
மருவு செங்கழு நீரோ நீவிடு

—வழிவேலோ

மதன்வி டுங்கணை யோவாளோ சில
கயல்கள் கெண்டைக ளோசே லோகொலை
மறலியென்பவ ஞோமா ஞோமது

—நுகர்தீ

முகர வண்டின மோவான் மேலெழு
நிலவ ருந்துபு ளோமா தேவருண்
முதிய வெங்கடு வோதே மாவடு

—வசிரோபார்

முடிவெ னுங்கட லோயா தோவென
உலவு கண்கொடு ஞேரே குறைகொள்
முறைய றிந்தப சாசே போல்பவர்

—உறவாமோ

ஷிகரில் வஞ்சக மாரி சாதிகள்
தசமு கன்படை கோடா கோடிய
ஷிருத ரும்பட வோரே வேவியெ

—அடுபோர்செய்

நெடிய னங்கனு மானே டேயெழு
பதுவெ னங்கவி சேனு சேவித
ஷிருப னம்பரர் கோமான் ராகவன்

—மருகோனே

ஷிகர உம்பர்கள் பாகி ராதிகள்
பிரபை யொன்றுபி ராசா தாதிகள்
சிவச டங்கமொ டாசா னுதிகள்

—சிவமோனர்

தெளிய மந்த்ரக லாபா யோகிக
ணயல்வி னங்குசு யாமீ காமரு
திருவு வஞ்சுழி வாழ்வே தேவர்கள்

—பெருபாளே.

இராகவன் மருகோனே கவாபா, கவாயி வலஞ்சுழி ஊழ்வே,
பெருமானே, பங்கயமோ கழுபிரோ வழிவேலோ மதங்களையோ
வாளோ கயல்களோ கெண்டைகளோ சேலோ மறலியூயா மானே
வண்டினமோ நிலவருங்துபுன்ளோ மாதேவருண்கடுவேர மாவடு
வசிரோ கடலோ யாதோவென உலவுகின்ற கண்களைக் கொண்டு
(தம்மை விரும்பியவர்களை)ச் சுறைகொள்ளும் முறையறிந்த பசாசே
பொல்பவர் உறவாமோ என்ற கட்டுக.
விலவகுக் தடுக்கோம்.

நீதி வெண்பா.

இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்
இதமெனவே கூறலித மன்றே—இதமுரைத்த
வாக்கினு வேரண்ட மாழுனியும் சோழனைடு
தேக்குநீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் ரேர்ந்து.

அபிதான சிந்தாயனி

பக்கம் குஜைஸ் ஸ்

காவிரித் தென்கரைத் தலங்களில்
இருபத்தெந்தாவதாய் விளங்குவது

திருவலஞ்சூழி.

அங்கு எழுதப்பட்ட வரலாறுவது “இந்திரன் பொருட்டு வந்த காவிரி ஈண்டுச் சுழியில் ஆழ, இந்திரன் வேண்டு கோளால் வரகண்டமுனிவர் அதில் ஆழ, அது பாதலம் செல்லாது பிரவகித்தது. இத் தலத்து இந்திரனும் பூசிக் கப்பட்ட கணபதி அவன் மீண்டும் எடுக்க வாராமல் அழுங்கி யிருக்கின்றனர். கவாமி பெயர் சித்தீசர். தேவி பெயர் சித்தியநாயகி. ஞானசம்பந்தர் பதிகம் ஈ, நாவுக்கரசர் பதிகம் உ. ஆகப் பதிகம் ரு பெற்றுள்ளது. கவாமியிலை ரோடு R. இதற்குக் கிழக்கு நான்கு கடிகை தூரம்” என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

சிவகோத்ர சிவநாமக் கல்வெண்பா.

உமரபதி சிவாச்சாரிய சுவரமிகள் அருளிச் செய்தது
காவிரித் தென்கரைத் தல வரிசையில்

.....பூத்தவனம்
மன்னு வலஞ்சுழியின் வாழ்பெரிய நாயகியாட
கிண்ணமுத மானகபார்த் தீச்சுரனே. (கண்ணி கூ

திருச்சிற்றம்பலம்.

